
2006-8-RE

CAUSA 2006-8-RE

Número de registre 209-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 8 DE SETEMBRE DEL 2006

BOPA núm. 72, del 20 de setembre del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de maig del 2006, per la representació processal de la societat Oficina de Construcció i Comercialització d'Edificis Residencials, SA (OCCESA), mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 16 de febrer del 2006 i contra l'aute del 27 d'abril del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que es retrotreguin les actuacions al moment processal immediatament anterior a dictar la resolució del Tribunal de Batlles;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de juny del 2006;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

La representació processal de diversos propietaris d'unes unitats immobiliàries a la urbanització Els Espius va presentar una demanda contra la societat OCCESA, mitjançant la qual sol·licitava que s'incloués el xalet que forma part de la urbanització i que està destinat a porteria en l'escriptura de declaració d'obra nova i constitució de règim de propietat horitzontal; així com que s'incloués també en els estatuts de la comunitat.

Segon

El 29 de juny del 2005, la Secció Civil del Tribunal de Batlles va estimar aquesta demanda i va condemnar la societat OCCESA a incloure el xalet en qüestió dins l'escriptura de declaració d'obra nova i divisió de finca en unitats immobiliàries i constitució del règim de propietat horitzontal de la urbanització, en qualitat de cosa comuna, i a destinar-lo a porteria i sala de reunions de copropietaris.

Tercer

La representació processal de la societat OCCESA va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió del Tribunal de Batlles i, el 16 de febrer del 2006, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia el va desestimar i va confirmar íntegrament la decisió recorreguda.

Quart

La representació processal de la societat OCCESA va promoure un incident de nul·litat d'actuacions per vulneració del dret a la jurisdicció davant aquesta mateixa Sala Civil per tal com va considerar substancialment que la decisió de la Sala Civil esmentada havia valorat inadecuadament les proves, ja que no havia fet esment de les escriptures públiques que es troben a les actuacions i que tenen un valor preeminent.

Cinquè

El 27 d'abril del 2006, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va constatar que havia procedit a valorar la prova existent a les actuacions en consonància amb les al·legacions realitzades per les parts i que la cosa que pretenia aquesta part era substituir la valoració de la prova realitzada per aquesta Sala per la seva pròpia. Per tant, va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Sisè

El 17 de maig del 2006, la representació processal de la societat OCCESA va formular un recurs d'empara en què manifestava que el Tribunal Superior de Justícia havia lesionat el dret a la defensa i el dret a obtenir una resolució fonamentada en dret.

Aquesta part, considera que la Sala Civil ha omès el resultat de la prova documental pública i que aquest fet li hauria ocasionat un perjudici real i una indefensió constitucionalment rellevant. En efecte, recorda que les escriptures públiques tenen un valor probatori preferent i que, en aquest cas, no han estat impugnades en cap moment per la part demandant, per tal de deixar sense efecte el seu contingut com a instrument públic. Així doncs, la part demandant va donar el seu consentiment per atorgar aquestes escriptures públiques i no es pot posar ara en contradicció amb la seva conducta anterior, ja que es tracta d'un procedir injust i la seva pretensió actual no pot prosperar.

Així mateix, aquesta part estima que en les actuacions no consta que ni el preu de cost del xalet litigiós ni el del terreny sobre el qual va ser bastit, fos repercutit en el preu de venda de les unitats immobiliàries respectives de la urbanització, per tant, aquest xalet no pot ser qualificat de cosa comuna i la pretensió de la demanda s'havia de desestimar per improcedent i no fonamentada. Aquesta part, conclou que les resolucions objecte de recurs han estat arbitràries i amb una desigualtat de tractament legal.

Per acabar, la representació processal de la societat OCCESA demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que es retroreguin les actuacions al moment de dictar la resolució del Tribunal de Batlles.

Setè

El 16 de juny del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què considerava que en les resolucions recorregudes en via d'empara no s'ha produït cap error en l'apreciació de les proves mitjançant les quals la Sala Civil havia considerat acreditat que el xalet objecte del litigi havia de formar part, com a element comú, de la divisió en propietat horitzontal.

Les resolucions recorregudes de cap manera es poden qualificar de no fonamentades o arbitràries, per tant, no es pot pretendre que el Tribunal Constitucional revisi aquestes resolucions, ja que no es pot confondre el recurs d'empara amb el dret a obtenir una sentència favorable a les pretensions de la part recurrent.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2006-8-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Com s'ha exposat detalladament en els antecedents, la recurrent en empara sosté que la sentència i l'aute de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, del 16 de febrer del 2006 i del 27 d'abril del mateix any, respectivament, han vulnerat els seus drets a no patir indefensió, pel fet de no haver valorat la prova documental pública que va proposar, i a obtenir una resolució fonamentada en dret, perquè va realitzar una valoració "del tot errònia" de la resta de la prova, especialment de la prova testifical sobre el fet de si el preu de cost del xalet litigiós i del terreny sobre el qual està bastit va ser repercutit en el preu de venda de les respectives unitats immobiliàries de la urbanització.

Les dues pretensions incorren en una manifesta manca de contingut constitucional que obliga a la seva inadmissió a limine en virtut del que preveu l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

En efecte, de les actuacions trameses a aquest Tribunal es desprèn: que la recurrent va proposar, entre altres, dues proves documentals públiques; que el Tribunal de Batlles les va admetre; que, segons fa constar el Tribunal en un dels resultants de la seva sentència, es van practicar "totes les proves proposades"; que la recurrent va poder examinar i fer totes les al·legacions que va estimar pertinents sobre les proves aportades; i, finalment, que coneix perfectament el resultat de les proves que va proposar i, el que és més rellevant, la motivació d'aquesta valoració, que es basa, com declara el Tribunal Superior de Justícia en l'aute dictat en l'incident de nul·litat d'actuacions, en el fet que la Sala "en la seva resolució va procedir a valorar la prova documental privada que es trobava a les actuacions i la prova testifical (cfr. fonament de dret II de la sentència) i va atorgar preeminència a aquests dos darrers mitjans de prova, front a la prova documental pública en la qual la part defenent feia descansar la seva oposició". La decisió sobre la "preeminència" d'unes proves sobre les altres és una qüestió de legalitat ordinària en la qual aquest Tribunal no pot entrar si no concorren circumstàncies excepcionals que no s'hagin al·legat en aquest recurs d'empara. En el cas aquí enjudiciat, el fet que el Tribunal Superior de Justícia donés crèdit, de forma ampliament motivada, als resultats de les proves testificals i de la documental privada, comportava de forma automàtica i incontrovertible el refús de la prova documental pública pels mateixos motius pels quals

s'acollien els resultats de les altres proves. En definitiva, en les resolucions recorregudes en empara no s'ha produït cap mena d'indefensió proscriu per l'article 10 de la Constitució.

En termes semblants cal pronunciar-se respecte a la segona de les pretensions formulades per la recurrent que es fonamenta en l'afirmació que "no se'n desprèn del cos provatori obrant en autes (...) que el preu de cost del xalet litigiós com del terreny sobre el quin està bastit, fou repercutit en el preu de venda de les respectives unitats immobiliàries de la urbanització". Qualifica "del tot errònia" aquesta valoració i conclou que les resolucions judicials són arbitràries i que vulneren el dret a una resolució fonamentada en dret. En realitat, aquesta al·legació es basa en una mera discrepància, mancada de relleu constitucional, sobre la valoració de la prova efectuada per les resolucions recorregudes. El dret a obtenir una resolució fonamentada en dret no converteix el recurs d'empara en una última instància judicial que permeti al Tribunal Constitucional enjudiciar la correcció jurídica de les resolucions impugnades, ni consagra un hipotètic dret constitucional a l'encert de les decisions judicials. El control realitzat pel Tribunal Constitucional des d'aquest dret és un control merament extern que ha de limitar-se a comprovar si les resolucions judicials impugnades estan motivades, si incorren en algun error material manifest o si són arbitràries o lògicament irraonables -en les seves premisses, en el seu raonament o en les seves conclusions- han d'evitar, però, qualsevol ponderació sobre la seva correcció jurídica. És del tot evident que cap d'aquests retrets pot fer-se a les resolucions portades a aquest procediment d'empara.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-8-RE, interposat per la representació processal de la societat Oficina de Construcció i Comercialització d'Edificis Residencials, SA (OCCESA) contra la sentència del 16 de febrer del 2006 i contra l'aute del 27 d'abril del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 8 de setembre del 2006.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Philippe Ardant

Magistrat

Magistrat